

Yardım Vahşeti

– Fedai GÜVEN · 20 Haziran 2009

Emekliliğimden sonra... aynı işyerimin İstanbul /İkitelli deki bir yelken fabrikasında idare amiri olarak görev yapmaya devam ediyorum.

Büyük bir arazida kurulmuş olan fabrika :Almanya, İngiltere ve Danimarka`ya yelken üretilip ihraç ediyor. 40 kadar çalışanı ve 6 kişi de güvenlik görevlisi var.

Fabrikada ilk günlerim olduğu için her kezele iyi ilişkiler ve dostluklar kurmaya gayret ediyorum.

Yine bir sabah işe gelirken yolda Serkan diye genç bir arkadaşşıma rastladım.

Serkan...27 yaşlarında, ticaret lisesi mezunu, yeni evlenerek Sivas`dan buraya göç etmiş sert mizaçlı, ama çok dürüst işine bağlı ve çalışkan bir genç. Laser makinesinde çalışıyor

Tek kusuru... çok asabi ve sinirli oluşu! Beni görünce saygıyla selam verip...

-Amir im şuradan poğaça alacağım sende istermisin?

-Sağol Serken`im ben kahvaltı yaptım.

O`da müsaade alarak biraz ötemizde köhne bir pastaneye yöneldi. Küçük bir poşetle da geri gelerek yola koyulduk. yan yana yürürken bir taraftan da beni merak ederek çözmeye çalışıyor, sorular soruyor ama, saygı da hiç kusur etmiyerek dostluğumuzu pekiştirmeye gayretli. Derken yolun sonuna doğru çok acı bir feryat kulağımıza kadar geldi!

Adımlarımızı hızlandırarak sesin olduğu yöne doğru yöneldik.

İlerde bir köpek ağzına bir kediyi almış silkeleyerek boğmaya çalışıyor! Kedi'nin çıkardığı ses inanın çocuk ağlaması gibi...feryetler içinde çırpınıyor hayvancağız

Hemen ikimiz de koşarak köpeğin yanına geldik. Ağzında ki kediyi kurtarmaya çalışıyoruz. Ama mümkün değil; Köpek kediyi bırakmadığı gibi bize de hırılıyor bizde cesaret edip yanına yaklaşamıyoruz. Derken bir genç koşarak elinde ki bir sopayı köpeğin kafasına indirdi. Hayvan acaip bir ses çıkararak olduğu yere yığıldı. Can cekişmeye başladı!

Kedinin kırırdamadan yatışı ve köpeğin can çekişen hali görenlerin yüreğini dağlayacak nitelikte. Şaşkın vede tuaf bir durumdayken, Serkan köpeğe vuran gencin yakasına yapışarak,

-Ulan o.....çocuğu, hayvana öyle vurulur mu? diyerek adama sağlam bir tokat attı. genç de, elinde ki sopayla Serken`a vuracakken ben araya girip müdahale ettim. Ama pencereden bu duruma seyirci olanlar...mahalimizin çocuğunu dövüyorlar diye başladılar feryada!

Derken 5-6 kişi bize doğru koşarak kavgaya girdi. Her yerden tekmeler, yumruklar alıyoruz, ama daha çok Serkana vuruyorlar. Serkan yere yığıldı yüzünü kapamaya çalışıyor ama darbeler tüm şiddetiyle inmeye devam ediyorken, Serkan`ın üstüne yattım ve dellenerak bağırılmaya başladım.

Duraksadılar! Serkan haşat olmuş bir durumda. Ağzından burnundan kanlar akıyor. Sağını solunu yoklayıp duruyorum ne yapacağımı şaşırtdım. Serkan`ı kaldırıp destekledim. Serken da küfürler edip tehditler ve maydan okumalarını küfürlerle karışık sürdürürken...

-Al götür bunu burdan sağ çıkamazsınız diyenler, küfür edip

tükürenler, mahaleli toplanmış, linç edilsek kimsenin ruhunun duymayacağı bir yer burası. Çoğunlukla Azerilerin oturduğu Azeri mahallesiymiş.

Serkan`ı zorlukla taşıyarak oradan uzaklaştım. Hastahaneye götürmek için Serkan`a baskı yapıyorum ama, gitmek istemiyor.

Yolda eczanelerden birine uğrayarak ilk yardımı yaptırıp fabrikaya geldik.

Moral diye bir şey yok, kimseyle konuşmuyoruz ama, halimiz den bir durumlar olduğu aşikar. Serkan o gün pek çalışmadı. Mesainin bitimine 2 saat kala yanıma gelip izin istedi. İzin vermek istemedim. Ama o kadar çok ısrar etti ki, mecbur kalarak tamam dedim. Ve bende onunla bereber işi bırakarak fabrika dan ayrıldık.

Serkanı eve bırakıp bu konuyu unutmamasını istediğimden yolda giderken nasihatlar veriyorum:

-Bak oğlum! çoluk, çocuğun var, bir delilik yapmaya kalkma.

-Merak etme yapmam

-Olan oldu unut gitsin, kin güdüp işi alevlendirmeyelim.

-Amirim ben çocukmuyum? sen beni bırak eve gidip dinlenmek istiyorum.Yarın görüşürüz.

Serkanı minibüse bindirip yolcu ettim. Bende eve gelmek için yola koyuldum.

Eve geldiğim de, yaşadığım acı olayı eşime anlattım. Eşim de geçmiş olsun Allah seni oğlumla bana bağışlamış diyerek derdime ortak oldu. Ama benim aklım Serkan da, ne oldu acaba diye merakı mı yenemiyorum. Sonra aklıma telefon etmek geldi.

Cebinden Serkan`ı aradım ama ulaşılamıyordum.Yeni taşındığı için evinde de telefon yoktu. Ona uzak bir mesafe de olduğumdan ve de geç saat diye, rahatsız ederim düşüncesiyle...Sabahı zor sabah ederek işe geldim.Hemen Serkan`ı sordum gelmemişti henüz. Bir iki saat böyle geçti ama yine yoktu Serkan.Tekrar cebini aradım ama kapalıydı ve cevap vermiyordu. Tanıdık birilerini bulup evine gönderdim. Netice alamadım, Çünkü evde değillermiş.Yapacak hiç bir şeyim kalmadı derken, telsiz telefonum çaldı.Serkan`ın eşiydi arayan.

-Efendim Yılmaz bey mi (Fedai)

-Buyurun hanım efendi benim.

-Ben Serkan`ın eşiyim.

-Hayırdır bir şey mi oldu?

-Serkan şu an hastahane de o yüzden gelemedi.

-Ne oldu? hangi hastahane de?

-Samatya ilk yardım!

-Tamam hanım efendi sakın olun ben hemen oraya geliyorum.

gerekli bilgileri ve oda numarasını öğrenerek yanıma bir

şoför alıp adı geçen hastahaneye geldim. Olayların gelişimini burada eşinden öğrendim.

Serkan eve dün erken gitti ya...olayı kafasında iyice büyüterek, bol miktarda almış olduğu alkolün de etkisiyle...

semttinden adamlar toplayarak dünkü Azeri mahalesine baskına gitmiř. Ve burada tam bir meydan muharebesi yařanmiř.

Bir sürü insan hastahanelik olmuş. Ama en ađır derbeyi Serkan görmüř.

Bıçaklandığı için, Omuriliđ`e yakın sinirler gitmiş belden aşağısı tutmuyor. felç! Olaya inanmak şöyle dursun uzun müddet konuşamadım. Nasıl olur? böyle basit bir olayın

getirdiği duruma inanamdım! bir kediye yardım için koştuğumuz olayın bu kadar vahim sonuşlar doğuracağı kimin aklına gelebilir ki? hayatının baharın da bir gencin sakat kalması adaletine isyan ederek göz yaşlarımı tutamadım.

Yaşadığım sürece bu olayı hatırlayarak toplumumuzun nereden nerelere gelip, ufacık bir kıvılcımın yangın yerine dönüşmesi ve verdiği hasarların sonuşlarına bakarak bu olaydan ders çıkarmaya çalışırım.